

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 26 GENER DE 2024 | Número 236

PÀG. 3 | OBITUARI

Mor Josep Alegre, l'abat emèrit de Poblet

PÀG. 11 | SANT FRANCESC DE SALES

"L'Església té moltes històries a explicar i necessitem els mitjans"

PÀG. 13 | CONSELL EVANGÈLIC

Fòrum d'iniciatives per combatre activament la pobresa

PÀG. 15 | EPISCOPAT

Com s'escull un bisbe?

PÀG. 19 | MONTSE CASTELLÀ

Somni o realitat?

Els maristes, pioners en la protecció a menors | PÀG. 6

PÒRTIC

Si alguna institució catòlica a Catalunya ha patit l'escarni públic i massiu pel tema dels abusos a menors és la Institució dels **Germans Maristes**. Un greu problema que van detectar, assumir i afrontar fa alguns anys i que ara els ha impulsat a ser molt creatius i propositius en aquest tema creant **Diktya Foundation**, una fundació per protegir i promoure els drets de la infància. Aquest dimecres la fundació s'ha presentat en societat a través d'un primer Congrés en què s'ha destacat l'àmbit internacional de la proposta, el gran treball en xarxa, i les pautes que marcaran el treball en *safeguarding* a partir d'ara.

SUMARI

3 Actualitat

Mor Josep Alegre, l'abat emèrit de Poblet

Els maristes marquen la pauta de la protecció a menors amb Diktya Foundation

L'Escola Diocesana de Navàs passa a titularitat de la Fundació Vedruna Catalunya Educació

"L'Església té moltes històries a explicar i necessitem els mitjans de comunicació"

El Consell Evangèlic organitza un fòrum d'iniciatives per combatre activament la pobresa

Com s'escull un bisbe? Desxifrant el procés amb l'absència episcopal a Girona

19 Panoràmica

Somni o realitat?, per Montse Castellà

L'autoritat i la potestat, per Ramon Bassas

22 Recull de premsa

23 La setmana a les xarxes

L'abat emèrit de Poblet, Josep Alegre | Monestir de Poblet

Mor Josep Alegre, l'abat emèrit de Poblet

L'abat emèrit del Monestir de Poblet, **Josep Alegre i Vilas** ha mort aquest divendres 26 de gener després d'una curta i inesperada malaltia. Des del monestir han anunciat la seva defunció dient que "Jesucrist l'ha cridat a l'hora en què ell solia pregar en silenci del claustre o en la quietud de la seva cel·la". Alegre tenia 83 anys, feia 27 que era monjo i 53 que era sacerdot. Va ser abat de Poblet de 1998 a 2015, quan va ser substituït per l'actual abat, **Octavi Vilà i Mayo**. L'últim adeu al religiós serà dilluns 29 de gener.

"Alegre ha viscut gairebé deu anys com a abat emèrit fidel al seu ideal monàstic de servei a la comunitat, de discreció i de silenci, de fidelitat generosa a la pregària, personal i litúrgica, disponible i actiu en els serveis senzills de cada dia. Fins al darrer moment, fins que, d'una manera inesperada i sobtada, la malaltia ens l'ha arrabassat", descriuen des de Poblet. Dos dies abans de morir, el 24 de gener, va rebre la santa unció del seu amic i cardenal, Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, envoltat de tota la comunitat.

Quan era abat, el monestir va acollir el Congrés del Laïcat XXI i Alegre va remarcar que **"la col·laboració dels laics no suposa submissió, sinó**

un diàleg, una obertura, un creure en els altres per estar a l'escolta de l'Esperit”.

“Alegre va edificar amb el seu exemple”

Josep Alegre i Vilas neix a Vallobar (Baix Cinca) el 8 de novembre de 1940. Estudia la carrera de mestre. El 18 de març de 1970 s'ordena de prevere, havent cursat els estudis pertinents al seminari de Saragossa. Després de vint-i-cinc anys de ministeri com a prevere diocesà, ingressa al nostre monestir de Poblet. És l'any 1995, i l'abat de Poblet, **Maur Esteva**, acaba de ser elegit abat general de l'Orde Cistercenc. Poc podia pensar que en menys de tres anys el succeiria com a abat del monestir. El 26 de gener de 1996 vesteix l'hàbit de novici, i professa el 25 de gener de l'any següent. El 20 d'abril de 1998, la comunitat el postula com abat. Obtingudes les dispenses pertinents de la Santa Seu, es confirma i instal·lat en el càrrec el mateix dia pel seu predecessor, **Maur Esteva**, que presidia l'elecció. Rep la benedicció abacial el 27 de juny següent de mans de l'arquebisbe de Tarragona, **Lluís Martínez Sistach**. Mentre passa tot això, cursa estudis de monàstica a Roma i es llicenciava també en teologia per l'Institut de Teologia

Fonamental de Sant Cugat del Vallès amb una tesina sobre Guillem de Saint-Thierry.

El seu servei abacial a la comunitat està marcat per la discreció i la senzillesa, amb una preocupació especial per la formació de les noves vocacions que, en aquells anys, fluïen al monestir. Té interès a revitalitzar la Germandat del monestir obrint-la més cap a una vivència espiritual en el solc de la Regla de sant Benet. A través dels seus escrits, comparteix amb moltes persones la seva recerca de Déu. Per als monjos, els seus comentaris a la sala capitular i les seves homilies són expressió d'aquell llevat de justícia divina que, segons sant Benet, han de difondre els manaments i la doctrina de l'abat.

El dia 3 de desembre de 2015, el succeeix en el càrrec d'abat de Poblet pel Octavi Vilà i Mayo, després de presentar la renúncia preceptiva per motius d'edat.

Un comiat inesperat

Des del monestir de Poblet reconeixen sentir-se desemparats i recorden les seves paraules: “Nosaltres coneixem profundament

aquestes pedres de Poblet. Més encara: jo diria que som pedres vives, pedres de qualitat. Però hem de treballar amb intel·ligència, de cor, sobretot; més encara: amb fe, amb fe profunda, per acoblar-nos els uns als altres en l'edificació del temple de pedres vives. Tots tenim necessitat, en aquesta construcció, pedra sobre pedra, de la comunitat, del temple viu, de polir moltes arestes, perquè les pedres estiguin ben compactes entre si. Aquesta és la nostra tasca de cada dia.”

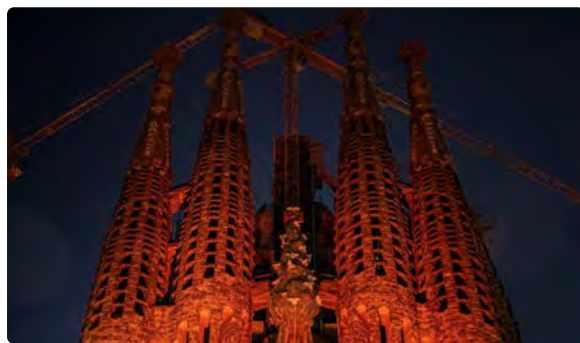
“Alegre és una pedra preciosa que ara ja forma part del temple de la Jerusalem del cel”, afegeixen. “I per a nosaltres, encara, la tasca de polir les arestes del temple de la terra, d'aquesta església pelegrina de Poblet. Que ell, que en vida ens va edificar amb el seu exemple, ens ajudi ara a ser bons talladors de pedra i hàbils constructors per formar un conjunt harmoniós. En pau descansi”, l'acomien des de la seva comunitat.

El cardenal Omella no compareixerà a la Comissió d'Investigació sobre la Pederàstia a l'Església

En una carta adreçada a la presidenta del Parlament de Catalunya, **Anna Erra**, i enviada als mitjans aquest divendres al matí, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, declina comparèixer a la **Comissió d'Investigació sobre la Pederàstia a l'Església** que estava fixada per aquest pròxim dilluns 29 de gener a primera hora de la tarda. La decisió l'han acordat tots els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, "de forma unànime i expressa", puntualitza la carta.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Sagrada Família s'il·luminarà aquest 2024 per l'epilèpsia, la visió i la diabetis

Com ja és tradició, la façana del naixement del temple expiatori de la Sagrada Família s'il·luminarà en tres ocasions durant aquest 2024 per diferents causes solidàries. Enguany, a través de la llum, es donarà visibilitat a l'epilèpsia, la visió i la diabetis. El dia 24 de maig, s'il·luminarà de color taronja per sumar-se a la campanya *'Ilumina de Naranja por la Epilepsia'*. La segona il·luminació està prevista per al 10 d'octubre, dia en què se celebra el Dia Mundial de la Visió. La darrera de les il·luminacions tindrà lloc el 14 de novembre, Dia Mundial de la Diabetis.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.106. Diktya, donar respostes als abusos

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem amb **Raimon Novell**, comissionat de Diktya Foundation per a la protecció dels infants que **es va presentar aquest dimecres a Barcelona**. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llistერი**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Els maristes marquen la pauta de la protecció a menors amb Diktya Foundation

Si alguna institució catòlica a Catalunya ha patit l'escarni públic i massiu pel tema dels abusos a menors és la Institució dels **Germans Maristes**. Un greu problema que van detectar, assumir i afrontar fa alguns anys i que ara els ha impulsat a ser molt creatius i propositius en aquest tema creant **Diktya Foundation**, una fundació per protegir i promoure els drets de la infància. Aquest dimecres la fundació s'ha presentat en societat a través d'un primer Congrés en què s'ha destacat l'àmbit internacional de la proposta, el gran treball en xarxa, i les pautes que marcaran el treball en *safeguarding* a partir d'ara.

“Fa molt temps que l'Institut marista està preocupat per alçar la veu pels drets dels infants”, han recordat a l'inici del Congrés els organitzadors. La Fundació neix ara amb aquest objectiu i posa en el centre de totes les seves accions “els infants i joves i els seus drets”, ha afirmat el seu president, el marista **Jaume Parés**. L'equip en xarxa els defineix, han explicat, i no només pel nom de la fundació -Diktya significa xarxes en grec- sinó també per totes les institucions i empreses participants del Congrés -més de 70-, que escenifiquen la voluntat “de ser propositius en el bon tracte i no fer-ho sols”.

Una fundació “que surt de dins de la institució”, ha remarcat el vicepresident del Comitè de les Nacions Unides sobre els drets de l’infant, Luis Pedernera, i d’una institució “que ha patit aquesta xacra i vol canviar-ho treballant en la prevenció. Durant el Congrés de Diktya Foundation s’han pogut conèixer a través de diferents panells de treball els estàndards internacionals per polítiques de safeguarding, l’avaluació i l’impacte d’aquestes polítiques, o la participació d’infants i joves en les polítiques.

La conferència inaugural ha anat a càrrec del secretari de la Pontificia Comissió per a la Protecció dels Menors, **Andrew Small**, qui ha parlat clar del problema dels abusos, del compromís que està adquirint l’Església catòlica amb el tema i de com es pot generar “una vocació de salvaguarda”.

Small ha iniciat el seu discurs afirmant que “la mala gestió dels abusos per part de l’Església catòlica ha erosionat la confiança en les institucions”. Una gestió que s’allunya, ha recordat, del ferm compromís de l’Església “amb els drets dels infants, que ahora és reflex de la convicció

sobre la dignitat de l’ésser humà”. Una xacra, la de l’abús, que no és una crisi puntual, sinó “una cultura”, que ha de forçar l’Església a adquirir “un compromís permanent en la prevenció i fer-la emergir més forta”. Small ha volgut remarcar el treball en xarxa de Diktya referint-se al potencial de capillaritat que té l’Església “per arribar als indrets més allunyats i vulnerables de la infància”.

També ha destacat la importància d’institucionalitzar el canvi de mentalitat a tots els nivells de la governança. “A l’Església, amb un bisbe o superior com a únic responsable, patim el risc de pensar-nos que un de sol ho fa bé”.

“Cal fer que la prevenció a menors no depengui d’una sola persona, sinó de tota la institució”. Demana formació a tots els nivells perquè, afirma, “no es pot promoure cap canvi a les lleis si no ajudem a entendre-les”.

El papa **Francesc**, ha explicat Small, està centrat en el canvi. “Francesc té molt present que cal institucionalitzar la protecció dels menors a l’Església”. I un dels exemples és la creació de la Comissió en què Small és secretari.

“ELS DRETS DE LA INFÀNCIA NO SÓN ACCESSORIS SINÓ QUE ESTRUCTUREN TOTA LA NOSTRA ACCIÓ”

Small també és clar a l’hora de retre comptes dels fets succeïts dins l’Església catòlica. “Retre comptes és el més difícil perquè cal mirar els responsables i superiors i dir a la cara que no s’ha fet correctament”. Les víctimes, ha explicat, “volen la veritat, no diners, i tenen dret a saber-la”. Small, però, també reconeix que l’abús “és un problema social, no només de l’Església”, però que s’ha d’aprofitar el que s’ha après i generar “una vocació de salvaguarda”. En aquesta línia actua i s’emmarca el naixement de Diktya Foundation. Fruit de tot un itinerari de treball, “i no per casualitat”, ha recordat **Gabriel Villeda-Real**, provincial marista de la província de L’Hermitage. “Diktya és expressió de la voluntat decidida de la Institució per treballar per la infància”, ja que, recorden, “els drets de la infància no són accessoris sinó que structuren tota la nostra acció”.

Col·legi Sant Josep de Navàs | Vedruna.

L'Escola Diocesana de Navàs passa a titularitat de la Fundació Vedruna Catalunya Educació

El Col·legi Sant Josep i l'Escola Diocesana de Navàs entraran a la xarxa d'escoles Vedruna de Catalunya a partir del curs 2024-2025. L'Escola Diocesana de Navàs Fundació Privada ha traspassat la titularitat d'ambdues escoles a la Fundació Vedruna Catalunya Educació. La institució diocesana del bisbat de Solsona ha valorat l'experiència de la xarxa Vedruna en la gestió de centres, així com la viabilitat del projecte i la continuïtat del caràcter propi com a escola cristiana.

El traspàs de titularitat, signat el 18 de gener, s'ha comunicat aquesta setmana a tota la comunitat educativa i es farà efectiu a partir del curs vinent. L'escola s'integrarà a la xarxa Vedruna de forma progressiva i mantindrà els seus projectes i metodologies. El traspàs també garanteix l'estabilitat del claustre i de la resta del personal.

Des de la Fundació Vedruna Catalunya Educació agraeixen la confiança que els ha dipositat el bisbat de Solsona, així com "l'esforç i la dedicació de la institució educativa arrelada a Navàs que ha brindat una educació de qualitat al poble".

i Casacuberta va iniciar l'Escola Diocesana de Navàs, també coneguda com El Casal. Situada al número 2 del carrer que porta el nom del fundador, avui ofereix servei educatiu a ESO, Batxillerat, Cicles Formatius i també acredita Certificats de Professionalitat a través del Servei d'Ocupació de Catalunya. Totes dues són escoles concertades, d'iniciativa social.

Amb aquestes dues noves incorporacions, el Projecte Educatiu Vedruna comptarà, el curs vinent, amb una xarxa de 38 escoles arreu del país, la més gran de Catalunya. La **Fundació Vedruna Catalunya Educació** és hereva del projecte educatiu que va iniciar **Joaquima de Vedruna**, aviat farà 200 anys, al Manso Escorial de Vic.

Promoguda per la Congregació de les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna, la Fundació treballa per afavorir l'accés a l'educació, a la cultura i a la formació dels infants i dels joves, de manera especial als més necessitats, des del respecte a la persona. Un projecte educatiu que possibilitarà al centre educatiu de Navàs la compartició de recursos i itineraris pedagògics.

LA FUNDACIÓ VEDRUNA PASSARÀ A TENIR 38 ESCOLES ARREU DEL PAÍS, LA XARXA EDUCATIVA MÉS GRAN DE CATALUNYA

El 1925 les Carmelites Missioneres van posar en marxa el Col·legi Sant Josep. Situat al número 20 de la carretera Viver, cobreix les etapes d'Infantil i Primària. Pel que fa a l'Escola Diocesana de Navàs, destaca per la seva tradició en la formació professional. El 1946 Vicenç Vidal

Francisc als periodistes: “Tornin a les arrels de la seva vocació”

El papa Francisc s'ha reunit amb els membres de l'Associació Internacional dels Periodistes Acreditats davant la Santa Seu per reconèixer el seu treball i agrair “la delicadesa que tenen per parlar dels escàndols de l'Església”. Al rebre'ls els hi ha donat la benvinguda, “encara que siguin a la seva casa”, els hi ha dit en el seu discurs. El Papa els ha desitjat que “tornin a les arrels d'aquesta vocació, que la recordin, que recordin la crida que els uneix en tan important tasca”.

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

“L'analfabetisme religiós converteix els nostres alumnes en analfabets culturals”

Rafael Muñoz, des del passat mes de juliol, és el coordinador del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SI-ERC). En l'entrevista de l'arquebisbat de Tarragona, parla de la classe de religió, del treball de pastoral als centres cristians i del nou càrrec al SIERC. “L'analfabetisme religiós converteix els nostres alumnes en analfabets culturals”, diu. I afegeix que “sense la Religió a l'escola ens empobrim no només com a persones, sinó també en la qualitat d'una societat que hauria de tenir la capacitat de diàleg i d'escolta”.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'escola concertada de Lleida, “en un procés d'actualització” per als nous reptes de l'educació

La segona Jornada de l'Escola Concertada de les terres de Lleida ha ofert una jornada de reflexió sobre la situació actual de l'educació a Catalunya, amb l'objectiu de donar visibilitat a la realitat del col·lectiu en el sistema educatiu català, tenint en compte que assumeix el 30% d'alumnat a les seves aules. Durant la Jornada, l'organització ha manifestat que “l'escola concertada es troba en un procés continu d'actualització per adaptar-se als reptes que esdevenen en el món de l'educació”.

ESCOLA CONCERTADA LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Celebració de Sant Francesc de Sales a Girona l'any 2023 | Bisbat de Girona.

“L'Església té moltes històries a explicar i necessitem els mitjans de comunicació”

Dia de trobades i celebració als bisbats catalans i també als mitjans de comunicació, especialment aquells que es dediquen a la informació religiosa. Aquest dimecres, 24 de gener, l'Església ha celebrat la festivitat de Sant Francesc de Sales, patró dels escriptors i els periodistes. Per aquest motiu, molts bisbats catalans celebren conjuntament el dia amb els periodistes de la diòcesi organitzant trobades, celebracions o compartint esmorzars i dinars. És una manera de cuidar la relació perquè “l'Església té moltes històries a explicar i necessitem els mitjans de comunicació”, explica **Xavier Roca**, delegat dels Mitjans de Comunicació del bisbat de Girona.

La celebració de Sant Francesc de Sales es viu amb molta alegria i il·lusió a les diòcesis. “Ha esdevingut una bona excusa per als periodistes per retrobar-nos en un clima distès”, diu Roca. Sovint les immediateses i les presses del dia a dia no permeten aquests moments que ajuden a “posar-se al dia en l'àmbit personal i, alhora, tractar de forma més informal alguns temes que afecten la diòcesi”.

Per a Xavier Roca, cultivar la relació entre Església i mitjans de comunicació és molt impor-

tant: “No podem viure al marge dels mitjans si volem continuar estant presents enmig del món”. La missió de l'Església és “anunciar la Bona Nova” i per fer-ho “cal emprar totes les eines possibles”. Assegura que les parròquies i les comunitats tenen moltes històries a explicar amb missatges atractius i vigents. “Per això necessitem els mitjans de comunicació que continuen sent un altaveu imprescindible per fer arribar el missatge de l'Evangelí arreu”, diu. “No hi podem renunciar”, hi afegeix.

Des del bisbat de Girona expliquen que, en el dia a dia, poden aparèixer “temes delicats” que provoquin “alguna mena de tensió” entre Església i mitjans. “No sempre es pot resoldre tot de la manera que els periodistes demanen”, subratlla Roca. Per aquest motiu, encara és més important cuidar aquesta relació. El delegat de Mitjans de Comunicació assegura que per treballar correctament cal que hi hagi un “respecte personal i professional”. Però no s'oblida de la importància del bon rotllo: “Si, a més, es genera un bon clima de confiança, encara millor”. “Amb tot, si som honestos i cuidem les relacions ja hi ha molta feina feta”, diu.

ELS BISBATS CATALANS ORGANITZEN MISSES, RODES DE PREMSA I ÀPATS CONJUNTS PER CELEBRAR LA FESTA DEL PATRÓ DELS PERIODISTES

Per ajudar a construir aquest bon clima, el bisbat de Girona organitza aquest dimecres una missa per a tots els periodistes de la diòcesi i un esmorzar de germanor posterior. Però aquesta tradició per Sant Francesc de Sales ja ve de lluny. A Girona, el 1940 es va celebrar la primera missa dels periodistes amb motiu del patró dels periodistes. En aquella època ho organitzava l'Associació de la Premsa de Girona. El 1943 se li va afegir un dinar. Anys més tard, la trobada va passar a organitzar-se des de la delegació de Mitjans de Comunicació i el 1994 es va instituir la festa pròpiament tal com la coneixem avui, amb un programa que mantenia la missa i el dinar, i incorporava una roda de premsa amb el bisbe. La trobada es va anar celebrant, amb alguns canvis, fins a l'actualitat, en què es fa una missa i un esmorzar amb els periodistes gironins.

La celebració no només es queda a Girona. A Tarragona, l'arquebisbe **Joan Planellas** ha convocat una trobada amb la premsa aquest dimecres. Ha començat amb un esmorzar, una posterior atenció als mitjans i la presentació de l'Oficina diocesana de Transparència de l'arquebisbat.

A Barcelona s'ha celebrat una missa a la parròquia de Sant Francesc de Sales presidida pel bisbe auxiliar Javier Vilanova i concelebrada pel rector de la parròquia, Ramon Corts. Després, l'arquebisbat ha organitzat un dinar a peu dret destinat únicament als professionals del sector.

“Viure, pregar i compartir”

Amb tot, Xavier Roca recorda que l'objectiu de totes aquestes trobades és el de convocar els professionals de la comunicació “a viure conjuntament la festa del sant patró del gremi, pregar pels companys difunts i compartir una estona plegats”.

*Imatge oficial del IX Fòrum Social
del Consell Evangèlic de Catalunya*

El Consell Evangèlic organitza un fòrum d'iniciatives per combatre activament la pobresa

La pobresa és un mal crònic de tota societat. Des del cristianisme, s'ha treballat per trobar vies que contribueixin a eliminar-la. Però abans, s'ha d'escoltar propostes que ajudin a discernir un camí. En aquesta línia, el Consell Evangèlic de Catalunya organitza aquest 3 de febrer el IX Fòrum Social amb el títol 'Com podem incidir per minorar la pobresa que ens envolta?'

"Volem que les entitats evangèliques socials es coneguin", explica una portaveu de l'Àrea Social del Consell, Dignitat. Conscients que la erradicació de la pobresa no s'aconsegueix amb una acció individual, tenen com a objectiu que aquest fòrum permeti a les seves entitats treballar en xarxa.

La jornada comptarà amb ponències, per formar-se, però consideren important oferir un moment per donar a conèixer les vivències de la seva comunitat. "Hi ha una entitat que és present a Burkina Faso que ha ensenyat a una comunitat a fer sabó per poder generar riquesa, mentre que una altra església té un conveni amb els supermercats del barri per poder oferir aliments als més necessitats", informen des de Dignitat.

La xarxa de serveis socials protestants, Dignitat, ha treballat per acollir un ventall ampli d'iniciatives i així els assistents "ho puguin fer servir allà on estiguin". "Cadascú es pot emportar alguna cosa" al seu àmbit d'acció. Sense oblidar que la premissa general de la jornada a Barcelona és "portar la paraula de Déu a les persones que ajuden a les entitats", recorden des de Dignitat.

Nou forums socials en dues dècades

El Consell Evangèlic va recuperar l'any 2022 aquest espai amb el tema de la responsabilitat social dels cristians. L'últim havia estat al 2011 i s'havia centrat en la 'Diaconia portada a la pràctica'. "La idea és cada any aprendre diferents coses, però amb el mateix sentit de vida", afeixen des de Dignitat.

L'any 2009 ja es va organitzar un fòrum centrat en la pobresa amb el lema 'Erradicar la pobresa, construir la pau', tot i així, consideraven que era necessari actualitzar la situació. "Des del 2009 han canviat moltes coses, calia fer més èmfasi", remarquen.

AINA ARGUETA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

Ordenació episcopal de David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, el març de 2023 | Arquebisbat de Barcelona.

Com s'escull un bisbe? Desxifrant el procés amb l'absència episcopal a Girona

Ja fa dos anys i mig que la seu episcopal a Girona espera un bisbe. Un temps més llarg de l'habitual i que ha generat molts dubtes i incerteses. Un d'aquests interrogants que es pot plantejar és precisament la qüestió sobre l'elecció d'un bisbe. Es tracta d'un procés eclesial complex, ja que la designació de l'episcopat és una decisió crucial per a una diòcesi. Desxifrem els passos que se segueixen per escollir un bisbe.

Comencem per l'inici. Com s'origina una seu vacant episcopal? **El codi de dret canònic estableix** que el bisbe d'una diòcesi ha de presentar la seva renúncia a la Santa Seu el mateix dia que celebra els 75 anys. La renúncia també es pot donar en cas d'impossibilitat per malaltia o per una situació extraordinària. El Papa, igual que és l'encarregat de nomenar un bisbe, també és l'encarregat d'acceptar la seva renúncia. Mentre això no passa, el bisbe continua sent bisbe de la diòcesi amb totes les seves facultats.

El Papa també pot decidir destituir un bisbe o traslladar-lo a una altra diòcesi. Finalment, l'última opció que es pot donar és que el bisbe mori quan està en actiu. De fet, era la situació

més habitual abans del Concili Vaticà II quan no existia aquesta limitació dels 75 anys.

En el moment que la seu episcopal queda vacant, es posa en marxa la Nunciatura Apostòlica, el que vindria a ser una ambaixada o una missió diplomàtica del Vaticà en un país. El nunci apostòlic, com a representant diplomàtic de la Santa Seu que encapçala una nunciatura, és l'encarregat de proposar a la Santa Seu una terna de possibles candidats a nou bisbe. És a dir, el nom de tres capellans.

SEGONS EL DRET CANÒNIC, EL NUNCI POT DEMANAR OPINIÓ A LAICS PER ESCOLLIR UN NOU BISBE NOMÉS SI AQUESTS "DESTAQUEN PER LA SEVA SAVIESA"

Per elaborar aquest document de tres candidats, en primer lloc, el nunci recull informació sobre la diòcesi vacant i les necessitats pastorals de la comunitat. Aquesta fase inicial hauria de servir per proporcionar una visió integral de les característiques que estan cercant en el nou líder episcopal.

Seguidament, i com **estableix el codi de dret canònic**, el nunci ha de fer una "investigació separada" juntament "amb la seva opinió, la que suggereixi l'arquebisbe o bisbes auxiliars de la diòcesi en qüestió i la del president de la Conferència Episcopal del territori". A més, també es demana opinió "a alguns dels col·legis de consultors de la diòcesi i del capítol de la catedral de la seu". I finalment, el codi de dret canònic afegeix: "Si el nunci ho creu convenient, pot demanar en secret i de forma separada l'opinió d'alguns capellans de les diòcesis i també d'algun laic". Ara bé, l'opinió dels laics només pot ser amb una condició segons la Santa Seu: "han de ser persones que destaquin per la seva saviesa", i sempre que el nunci ho cregui "convenient". Aquestes consultes, a més, es fan per escrit i han de ser secretes. Això no impedeix que el nunci no parli d'aquest tema de manera informal amb qui estimi convenient.

La terna de candidats també ha de tenir presents els criteris de la Santa Seu sobre com hauria de ser un bisbe. En aquest sentit, segons el codi de dret canònic, el bisbe ha de destacar per la seva fe, els bons costums, la seva saviesa i les virtuts humanes; ha de tenir bona fama; ha de tenir com a mínim 35 anys; ha de ser capellà

des de fa més de cinc anys; i ha de ser doctor o, com a mínim llicenciat, en sagrada escriptura, teologia o dret canònic per un institut d'estudis superiors aprovat per la Santa Seu.

QUAN EL PAPA APROVA UN NOMENAMENT DE BISBE, EL CANDIDAT TÉ UNS DIES PER PENSAR SI ACCEPTA O REBUTJA EL CÀRREC

Una vegada el nunci té la seva terna definitiva, l'envia al Dicasteri per als Bisbes de Roma. El dicasteri té l'objectiu d'estudiar els tres candidats i la plenària serà l'encarregada de seleccionar un d'aquests candidats per proposar-lo al Papa. Una decisió molt important que la prenen un conjunt de membres que el Papa ha nomenat personalment. Fins fa poc, la plenària la formaven només cardenals, bisbes o capellans. Actualment, la plenària també té presència femenina gràcies al papa **Francesc**, que **va nomenar tres dones el juliol del 2022**.

Quan la plenària del Dicasteri per als Bisbes proposa un candidat al pontífex, només ell és

l'encarregat de l'últim pas: aprovar o desestimar el nomenament. Si el Papa no aprova el nom proposat o el dicasteri no valida cap dels tres candidats, es diu que "Roma ha tornat la terna". En aquest cas, el nunci ha de tornar a començar la seva feina.

Quan el Papa aprova el nomenament, aquest s'envia a la nunciatura. El nunci cita el candidat a bisbe i pregunta si accepta o rebutja el càrrec. Una qüestió que el candidat es pot pensar durant uns dies. No és habitual, però el candidat pot declinar el nomenament per motius personals o altres que ho justifiquin.

Si el candidat accepta el càrrec, la Santa Seu envia una carta oficial anomenada "butlla de les lletres apostòliques" a la nunciatura. El nunci l'ha de fer arribar en mà al nou bisbe. Arribats a aquest punt és el que permet anunciar públicament el nomenament. Tot i que el designat o els responsables de les diòcesis afectades n'estiguin informats, el nomenament només el pot fer públic la Santa Seu en **el butlletí que serveix la Sala de Premsa del Vaticà** cada dia puntualment a les 12 del migdia. Però com que la resta de bisbes o el govern rep uns dies o ho-

res abans aquesta informació de manera reservada, sovint també passa que quan s'anuncia oficialment molta gent ja n'està al cas o fins i tot s'ha publicat en algun mitjà de comunicació. El que no es fa mai públic són els candidats que han quedat pel camí. I a partir d'aquí, s'inicia el compte enrere perquè el nou bisbe prengui possessió. Si aquest bisbe ja ha rebut l'ordenació episcopal el període màxim per arribar a la nova diòcesi és de dos mesos. Si, per contra, el nou bisbe ha de rebre la consagració episcopal, el temps màxim és de quatre mesos.

El cas de Girona

La seu episcopal gironina va quedar vacant amb **la mort del bisbe Francesc Pardo** l'1 d'abril del 2022, ara farà 2 anys. Pardo, però, havia complert els 75 anys el juny del 2021 i, per tant, en principi, el procés per escollir un nou bisbe ja s'havia engegat en aquell moment. Si sumem aquests mesos, Girona ja fa dos anys i mig que espera un bisbe.

Al llarg d'aquest temps, i especialment en els darrers mesos, hi ha hagut rumors i notícies sobre un possible nomenament, però no s'ha

arribat a concretar mai res. Aquest desembre, el nunci apostòlic, **Bernardito Auza**, en una **conversa amb Catalunya Religió**, afirmava que es tractava d'una decisió que "ja estava en mans del Papa". "Serà abans o després de Nadal", deia referint-se a les festes passades i indicant que ell ja havia enviat la terna al Dicasteri, o que fins i tot el papa ja tenia sobre la taula un nom concret.

Què estableix el dret canònic amb les seus vacants?

La Santa Seu estableix que quan una diòcesi queda vacant, cal nomenar un administrador diocesà per aquest període. "L'administrador diocesà ha de ser escollit pel col·legi de consultors abans que passin 8 dies a partir del moment en què es faci oficial la vacant episcopal", diu el codi de dret canònic. Si per qualsevol motiu, l'administrador diocesà no és "legítimament escollit dins del temps determinar", la seva designació passa al metropolità o bé, en cas de ser la seu metropolitana, al bisbe auxiliar més antic.

El col·legi de consultors o el bisbe auxiliar també són els encarregats d'informar a la Santa Seu

de la vacant episcopal i, de la mateixa manera, l'administrador diocesà ha d'informar el Vaticà del seu nomenament.

També hi ha l'opció que la Santa Seu nomeni un administrador apostòlic. Per exemple, un bisbe d'una diòcesi veïna que temporalment s'encarregui de dues diòcesis.

La missió de l'administrador diocesà o apostòlic és la de mantenir el funcionament del bisbat fins que arribi el nou bisbe, però res més. El Vaticà és molt clar al dret canònic: "Vacant la seu, res s'ha d'innovar".

Lluís Suñer és actualment l'administrador diocesà de Girona que, segons el que estableix la Santa Seu, cessarà del seu càrrec quan el nou bisbe de Girona prengui possessió. Esperem que no falti gaire.

Vista la complexitat d'aquest procés, què ha passat a Girona? Hi ha múltiples causes que poden haver allargat un procés que no hauria de durar més d'un any. Pot ser que no s'iniciés fins a la mort del bisbe Pardo perquè el nunci ja veia bé que continués un temps més i que encara no calia buscar-li relleu. Pot ser que el nunci trigués massa en preparar la terna. Pot

ser que la terna no agradés al dicasteri o que al Papa no li agradés el candidat. Pot ser que l'escollit renunciés i llavors s'hagués iniciat de nou tot el procés. Pot ser que el Dicasteri o el mateix papa s'ho estigui pensant. I pot ser que el nou bisbe de Girona avui ja ho sàpiga i el coneguem d'aquí a pocs dies. O no.

Somni o realitat?

MONTSE CASTELLÀ
A ESPIRITUALS ARA I AQUÍ

Cada dia al matí, en despertar-me, tinc la sensació d'arribar d'un llarg viatge: he passat tota la nit d'un lloc a l'altre, d'una emoció a l'altra, he viscut situacions de tota mena, a voltes intenses. Però de sobte, em desperto i m'adono que tot ha estat un somni, que no era real. Però de quina realitat estem parlant? Si només llevar-me continuo deixant-me arrossegar per qualsevol pensament que sorgeixi a la ment i reaccionant fidel als meus patrons i tendències emocionals, continuaré immersa en un altre somni. És com si continuament estiguéssim donant voltes a la perifèria d'una roda, immersos en el constant moviment, passant d'una cosa a l'altra... indefinidament.

Quan comença el dia i els raigs del sol esvaeixen la foscor de la nit, obro els ulls i em desvetllo. L'estat de vigília -que ve del terme vigilaré- vol dir estar atent, vigilar, i ens ofereix la gran oportunitat d'adonar-nos del somni, de poder arribar a l'eix de la roda, al no moviment, i des de la quietud i el silenci poder contemplar tot el desplegament de les infinites manifestacions de la ment. Inspiro i sé que inspiro, expiro i sé que expiro... retorno al moment present, contactant a cada instant amb allò que és real.

MONTSE CASTELLÀ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

L'autoritat i la potestat

RAMON BASSAS
A ROBA ESTESA

El gran tema de l'evangeli d'aquest diumenge (Mc 1, 21-28) és l'autoritat. Dèiem fa dues setmanes que el monjo Lluís Duch, que va morir fa pocs anys, preferia parlar de testimoni més que d'exemple. El testimoni, és a dir, el que fas amb la teva vida, és el que dona autoritat. I al món, deia Duch, el que li falta és autoritat.

Això pot sorprendre, sobretot als que heu viscut una part de la vostra vida en un règim autoritari. Jo, quan va morir Franco era petit, però un dels senyals d'identitat de la meva educació social i política és, precisament, la lluita contra l'autoritarisme. La imposició amb l'únic argu-

ment que "això s'ha de fer perquè ho dic jo i punt". I fem bé, l'autoritarisme és la negació de la responsabilitat personal i sovint acaba provocant exactament el contrari del que pretén. L'Església, d'altra banda, és presa sovint com una institució autoritària cap els seus membres i en relació amb la societat. Potser injustament, però segur que trobaríem força casos que donarien la raó als qui l'acusen. O sigui que val la pena reflexionar-hi.

Quan es parla d'autoritat sovint s'invoca a la doble interpretació dels seus dos sinònims llatins. Una cosa és la *potestas*, que és el poder que

et donen o que t'atribueixes per manar sobre algú o alguna cosa, i l'altra *auctoritas*, que és la capacitat d'influir en el conjunt gràcies, precisament, al teu testimoni: al que has fet, has dit, etc. I, sovint, algunes de les nostres *autoritats* tenen molta *potestas* però poca *auctoritas*. Això últim, com diu la saviesa popular, s'ha de guanyar. A Jesús, l'evangeli d'aquest diumenge li atribueixen que actua "amb autoritat".

¿Per què deia Duch que al món li falta autoritat? ¿És que ja no hi ha ningú que se l'hagi guanyat? No exactament. El que diuen els que hi entenen, i per motius que ara seria molt llarg d'explicar, hi ha una "crisi de les mediacions". Per entendre'ns, passa com amb els viatges. Abans, la majoria anava a una agència de viatges i allà l'hi treien els bitllets, li contractaven els hotels i tot el que calgués. Amb internet, la majoria fa exactament el contrari i ja tria els bitllets, l'allotjament i el que calgui des del mòbil i segurament li surt molt més barat. Això que passa aquí, i no només gràcies a internet, passa en molts altres àmbits. En política, ens agraden

o no unes idees, fins i tot uns líders, però abjurem de la resta de "polítics". En religió, ens cau bé Jesús i potser el Papa, i poc més, però ens treuen de polleguera els capellans i els bisbes. En les arts o la literatura pesa més el que diu un il·letrat *tiktoker* que un catedràtic en un suplement literari.

Tot el que és "mediador" entre jo i el que m'agrada és, com a mínim, una nosa: les institucions polítiques, els partits, les esglésies, els diaris, els crítics. Ni tenen el *glamour*, ni la satisfacció immediata, de poder accedir directament al que sigui. I, a més, aigualeixen la cosa: ja se sap que *crisi* i *crític* venen de la mateixa paraula grega. Després venen les desgràcies, esclar. Projectes polítics dels quals ningú s'ha dignat a llegir (de vegades ni a escriure) la lletra menuda, joies literàries que passen de llarg mentre que la banalitat és elevada, esglésies que es buiden si no hi ha *espectacle*...

Duch, com deia, **sostenia** que segurament aquesta crisi de mediació és guanyada: s'ha

exercit la *potestas* sense l'*auctoritas*. I assenyala que l'únic antídote és cadascú, el seu testimoni. La seva autoritat.

Aquest és el text del "temps de reflexió" (comentaris e les lectures de diumenge; avui l'últim dels quatre que em van demanar) que faré demà dissabte al programa "Creure Avui" de Televisió de Mataró. "Creure avui" s'emeta els dissabtes a les 7h i res reemet el mateix dia a les 14h, el diumenge a les 7:30h i 10:30h i el dilluns a les 16 h. I els programes els trobareu **aquí**."

El mural 'Criança' de Santa Maria del Pi, nominat com un dels millors del món

DL, 22/01/2024 | VILAWEB

Solsona renova un any més la devoció a Sant Antoni Abat

DL, 22/01/2024 | NACIÓ DIGITAL

Modi inaugura un controvertit temple hindú abans de les eleccions

DT, 23/01/2024 | EL PUNT AVUI

Sebastià Taltavull: "Hi ha un gran canvi i moltes coses es fan en castellà, això fa que la nostra llengua perdi força"

DC, 24/01/2024 | VILA WEB

El Papa alerta del risc de la intel·ligència artificial per al periodisme sobre el terreny

DJ, 25/01/2024 | LA VANGUARDIA

La creu de terme del monestir de Sant Cugat ja està restaurada

DJ, 25/01/2024 | TOT SANT CUGAT

'Setmana de la Bíblia' amb art a l'església de Sant Llorenç de Lleida

DV, 26/01/2024 | SEGRE

Pals recupera els Pastorets amb una proposta innovadora

DV, 26/01/2024 | TORNAVEU

23 | LA SETMANA A LES XARXES

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

Demà comença la Setmana de la Bíblia, i per això a la Llibreria Claret volem celebrar-ho. Vine a la Llibreria i descobreix les nostres recomanacions!

13:30 - 20 de gen. 24 - 34 Visualitzacions

Solidaritat Sant Joan de Déu
@SolidaritatSID

La [@MagicLineSID](#) és molt més que una caminada. És solidaritat i compromís per un món millor 🌈.

Participa-hi amb el teu equip i ajuda'ns a millorar el dia a dia de les persones en situació que cuidem als nostres centres 🙏!

[magicinesjd.org](#)

Magic Line SID 17 més

17:03 - 25 de gen. 24 - 175 Visualitzacions

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

17:09 - 22 de gen. 24 - 69 Visualitzacions

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

HA MORT EL P. JOSEP ALEGRE, ABAT EMERIT DE POBLET
El dia 26 de gener de 2024, solemnitat dels Sants Pares fundadors de Cister, ens ha deixat el P. Josep Alegre i Vilas després d'una curta i inesperada malaltia. El funeral serà dilluns, dia 29 de gener. En precisarem l'hora.

9:55 - 26 de gen. 24 - 1.728 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui Raimon Novell ha participat al pòdcast [#LaRebotiga](#) de [@catreligio](#) parlant de [#DiktyaFoundation](#), que es va presentar ahir a Barcelona. La Rebotiga n. 106. "Diktya, donar respostes als abusos". [catalunyareligio.cat/ca/blog/reboti...](#)

15:38 - 25 de gen. 24 - 163 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Avui, 24 de gener, és el Dia Internacional de l'Educació. Ens sumem a la lluita per garantir l'educació com a dret fonamental.

[#DiaInternacionalEducació](#)

6:01 - 24 de gen. 24 - 543 Visualitzacions

Jesuïtes Educació
@JesuïtesEdu

Missió Bellvitge [@fundaciolavinya](#), la Parròquia Mare de Déu de Bellvitge i [#JEBellvitge](#) són tres entitats, espiritualment arrelades a la tradició ignasiana, que tenen un compromís compartit: millorar la vida dels habitants del barri. Més detall. [📄](#)

fje.edu
Missió Bellvitge. Un objectiu comú de tres entitats i Jesuïtes Bellvitge

18:40 - 25 de gen. 24 - 241 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

En el marc del [#DiaMundialEducacióAmbiental](#), el responsable d'educació ambiental i colònies de la [@Fundperetarres](#), [@VivesPere](#), comparteix com és d'essencial treballar el coneixement del medi ambient. Podeu llegir la seva reflexió en aquest enllaç! [📄](#)

salamancahoy.es
¿Educación Ambiental? «De poco sirve si la sociedad no está concienciada con la prot...

12:05 - 26 de gen. 24 - 71 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Per què les [#escolesFEDAC](#) som 25 [#EscolesAutèntiquesxPersonesUniques](#)? Descobreix-ho en una visita personalitzada!

A les persones que formem la FEDAC ens agrada molt compartir el dia a dia i el nostre projecte educatiu [#avuiademàt](#)

[#PortesObertes](#)

escoles.fedac.cat
Portes obertes! Descobreix les Escoles Autèntiques per a Persones Uniques - FEDAC

17:15 - 25 de gen. 24 - 471 Visualitzacions

Abadia de Montserrat
@montserratino

Diumenge 3 de març, jornada de portes obertes a l'Escolania de Montserrat

18:22 - 23 de gen. 24 - 257 Visualitzacions

La Sagrada Família
@sagradofamilia

CAT. El 22 de gener del 1828 va néixer l'arquitecte Francisco de Paula del Villar. El 1877 va rebre l'encàrrec per part de l'Asociación Espiritual de Devotos de San José de construir el temple de la Sagrada Família, projecte que va abandonar el 1883. (1/2)

14:35 - 22 de gen. 24 - 3.790 Visualitzacions

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Sempre ens trobareu en la defensa i la promoció dels [#DretsdeInfants](#). Avui al Congrés Internacional [#DiktyaFoundationCongress](#) [#escolacompromesa](#)

Imma Amadeo i 5 més

9:49 - 24 de gen. 24 - 422 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

